

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

8. juni 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 191/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 191/02	Sag C-935/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) den 23. december 2019 — Grupa Warzywna Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	2
2020/C 191/03	Sag C-949/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 31. december 2019 — M.A. mod Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.	2
2020/C 191/04	Sag C-19/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polen) den 16. januar 2020 — I.W. og R.W. mod Bank BPH S.A.	3
2020/C 191/05	Sag C-29/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 23. januar 2020 — Biofa AG mod Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG	4

2020/C 191/06	Sag C-45/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 29. januar 2020 — E mod Finanzamt N	4
2020/C 191/07	Sag C-46/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 29. januar 2020 — Z mod Finanzamt G	5
2020/C 191/08	Sag C-48/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. januar 2020 — UAB »P« mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Białymstoku	6
2020/C 191/09	Sag C-55/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (Polen) den 31. januar 2020 — Ministerstwo Sprawiedliwości mod R.G.	6
2020/C 191/10	Sag C-58/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 4. februar 2020 — K mod Finanzamt Linz	8
2020/C 191/11	Sag C-59/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 4. februar 2020 — DBKAG mod Finanzamt Linz	8
2020/C 191/12	Sag C-73/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 13. februar 2020 — ZM som kurator for Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH mod E. A. Frerichs	9
2020/C 191/13	Sag C-103/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 27. februar 2020 — RC mod Autoridade Tributária e Aduaneira	9
2020/C 191/14	Sag C-129/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxembourg) den 9. marts 2020 — XI mod Caisse pour l'avenir des enfants	10
Retten		
2020/C 191/15	Sag T-546/19: Rettens dom af 2. april 2020 — Isigny — Sainte Mère mod EUIPO (Formen på en forgyldt beholder med en bølge) (EU-varemærker – ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke – formen på en forgyldt beholder med en bølge – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg)	12
2020/C 191/16	Sag T-31/19: Rettens kendelse af 26. marts 2020 — AF mod FRA (Annulations- og erstatningssøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – kontrakt på ubestemt tid – stilling som administrator i egenskab af politisk rådgiver i lønklasse AD 12 – indplacering i stillingstypen »administrator« – vedtægten af 2014 – ingen ret til omklassificering til en højere lønklasse – omklassificeringen 2017 – afslag på at tage sagsøgeren i betragtning med henblik på dennes omklassificering til lønklasse AD 13 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	12
2020/C 191/17	Sag T-60/19: Rettens kendelse af 9. marts 2020 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion) (EU-varemærker – annulation af det til grund for ugyldighedsbegæringen liggende varemærke – uforment at træffe afgørelse)	13

2020/C 191/18	Sag T-155/19: Rettens kendelse af 31. marts 2020 — AP mod EIF (Annulations- og erstatnings-søgsmål – personalesag – ansatte i EIF – ansats indgivelse af sin opsigelse af personlige grunde – orlov på grund af alvorlig sygdom, der var påbegyndt før den dato for ansættelseskontraktens ophør, som den ansatte havde valgt – ansøgning om tilbagetrækning af opsigelsen efter den dato for ansættelseskontraktens ophør, som den ansatte havde valgt – EIF's afslag på at acceptere tilbagetrækningen af opsigelsen med tilbagevirkende kraft – udsættelse af datoen for ansættelseskontraktens ophør som følge af sygeorloven – anvendeligheden af artikel 33 i vedtægten for de ansatte i EIF – åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)	14
2020/C 191/19	Sag T-280/19: Rettens kendelse af 23. marts 2020 — Highgate Capital Management mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – statsstøtte – klage – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)	14
2020/C 191/20	Sag T-326/2019: Rettens kendelse af 2. april 2020 — Gerber mod Parlamentet og Rådet (Annulationssøgsmål – Den Europæiske Unions toldområde – forordning (EU) 2019/474 – direktiv (EU) 2019/475 – medtagelse af kommunen Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen – ikke individuelt berørt – frifindelse)	15
2020/C 191/21	Sag T-499/19: Rettens kendelse af 31. marts 2020 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten (Annulations-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – sygeorlov – negativ udtalelse fra lægetjenesten – ændring i det personaleadministrative it-system – retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – akter, som ikke er bebyrdende – den administrative procedure ulovlig – klage indgivet eller søgsmål anlagt for tidligt – afvisning)	16
2020/C 191/22	Sag T-505/19: Rettens kendelse af 31. marts 2020 — Merly mod Parlamentet (Annulationssøgsmål – personalesag – akkrediteret parlamentarisk assistent – særlig orlov for børn født af en rugemor – svar på en anmodning om oplysninger – ingen bebyrdende akt – afvisning)	17
2020/C 191/23	Sag T-597/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. marts 2020 — Helsingin kaupunki mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – statsstøtte – afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	17
2020/C 191/24	Sag T-814/19: Rettens kendelse af 6. marts 2020 — Nutravita mod EUIPO — Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)	18
2020/C 191/25	Sag T-96/20: Sag anlagt den 20. februar 2020 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Types)	18
2020/C 191/26	Sag T-119/20: Sag anlagt den 24. februar 2020 — IN mod EASME	19
2020/C 191/27	Sag T-127/20: Sag anlagt den 27. februar 2020 — Frankrig mod Det Europæiske Kemikalieagentur	20
2020/C 191/28	Sag T-152/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — BSH Hausgeräte mod EUIPO (Home Connect)	21
2020/C 191/29	Sag T-153/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — Bachmann mod EUIPO (LIGHTYOGA)	22

2020/C 191/30	Sag T-157/20: Sag anlagt den 19. marts 2020 — Bachmann mod EUIPO (LICHTYOGA)	22
2020/C 191/31	Sag T-158/20: Sag anlagt den 20. marts 2020 — TrekStor mod EUIPO — Yuneec Europe (Breeze) .	23
2020/C 191/32	Sag T-163/20: Sag anlagt den 2. april 2020 — Isopix mod Parlamentet	24
2020/C 191/33	Sag T-168/20: Sag anlagt den 20. marts 2020 — Creaton South-East Europe mod EUIPO — Henkel (CREATHERM)	25
2020/C 191/34	Sag T-169/20: Sag anlagt den 23. marts 2020 — Marina Yachting Brand Management Company mod EUIPO — Industries Sportswear Company (MARINA YACHTING)	25
2020/C 191/35	Sag T-170/20: Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet	26
2020/C 191/36	Sag T-171/20: Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet	27
2020/C 191/37	Sag T-172/20: Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet	28
2020/C 191/38	Sag T-173/20: Sag anlagt den 23. marts 2020 — Henry Cotton's Brand Management Company mod EUIPO — Industries Sportswear Company (Henry Cotton's)	28
2020/C 191/39	Sag T-176/20: Sag anlagt den 30. marts 2020 — Sam McKnight mod EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)	29
2020/C 191/40	Sag T-177/20: Sag anlagt den 30. marts 2020 — Himmel mod EUIPO — Ramirez Monfort (Hispano Suiza)	30
2020/C 191/41	Sag T-178/20: Sag anlagt den 6. april 2020 — Bavaria Weed mod EUIPO (BavariaWeed)	30
2020/C 191/42	Sag T-181/20: Sag anlagt den 31. marts 2020 — Griba mod CPVO (Stark Gugger)	31
2020/C 191/43	Sag T-182/20: Sag anlagt den 31. marts 2020 — Griba mod CPVO (Gala Perathoner)	32
2020/C 191/44	Sag T-183/20: Sag anlagt den 7. april 2020 — Schneider mod EUIPO — Raths (Teslaplatte)	32
2020/C 191/45	Sag T-185/20: Sag anlagt den 31. marts 2020 — Tikal Marine Systems mod EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)	33
2020/C 191/46	Sag T-186/20: Sag anlagt den 3. april 2020 — Chatwal mod EUIPO — Timehouse Capital (THE TIME)	34
2020/C 191/47	Sag T-187/20: Sag anlagt den 9. april 2020 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Lamper)	35
2020/C 191/48	Sag T-189/20: Sag anlagt den 6. april 2020 — Chiquita Brands mod EUIPO — Fyffes International (HOYA)	35
2020/C 191/49	Sag T-190/20: Sag anlagt den 7. april 2020 — Almea mod EUIPO — Sanacorp Pharmahandel (Almea)	36

2020/C 191/50	Sag T-192/20: Sag anlagt den 9. april 2020 — Tikal Marine Systems mod EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)	37
2020/C 191/51	Sag T-201/20: Sag anlagt den 6. april 2020 — Berebene mod EUIPO — Consorzio vino Chianti (GHISU)	38
2020/C 191/52	Sag T-208/20: Sag anlagt den 9. april 2020 — JH mod Europol	38
2020/C 191/53	Sag T-212/20: Sag anlagt den 17. april 2020 — Gaz-System mod ACER	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 191/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 175 af 25.5.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 162 af 11.5.2020

EUT C 161 af 11.5.2020

EUT C 137 af 27.4.2020

EUT C 129 af 20.4.2020

EUT C 114 af 6.4.2020

EUT C 103 af 30.3.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) den 23. december 2019 — Grupa Warzywna Sp. z o.o. mod Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Sag C-935/19)

(2020/C 191/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Præjudicielt spørgsmål

Er pligten til at betale tillægsafgift, som følger af momslovens artikel 112b stk. 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, som ændret; herefter »direktiv 2006/112«) (navnlig artikel 2, artikel 250 og artikel 273 heri), artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 325 TEUF og proportionalitetsprincippet?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347 s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 31. december 2019 — M.A. mod Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

(Sag C-949/19)

(2020/C 191/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.A.

Sagsøgt: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 21, stk. 2a, i konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ⁽¹⁾ mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union, Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser sammenholdt med artikel 47, første afsnit, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder forstås således, at en tredjelandsstatsborger, som har fået afslag på visum til længerevarende ophold, og som ikke kan benytte sig af retten i artikel 21, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen til frit at kunne færdes på de øvrige medlemsstaters område, bør sikres retten til effektive retsmidler ved en domstol?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 239, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polen) den 16. januar 2020 — I.W. og R.W. mod Bank BPH S.A.

(Sag C-19/20)

(2020/C 191/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I.W. og R.W.

Sagsøgt: Bank BPH S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, fortolkes således, at en national ret er forpligtet til at fastslå, at kontraktvilkår i en forbruger aftale er urimelige (som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1), når vilkåret, som et resultat af en ændring af aftalens indhold i form af et tillæg til aftalen, er ændret således, at det på tidspunktet, hvor retten træffer sin afgørelse, ikke har karakter af at være urimeligt, og det — såfremt det fastslås, at vilkåret i sin oprindelige formulering var urimeligt — kan resultere i tilsidesættelse (ugyldighed) af hele aftalen?
- 2) Skal artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, andet punktum, og artikel 2 i [direktiv 93/13], fortolkes således, at bestemmelsen tillader den nationale ret at fastslå, at kun visse dele af kontraktvilkårene, som vedrører bankens fastsættelse af den vekselkurs, som forbrugerens lån er koblet til (således som det er tilfældet i hovedsagen), er urimelige, dvs. om tilsidesættelse af vilkåret vedrørende bankens marginal, som er en del af valutaindekseringen, som er fastsat på en ensidig og uklar måde, og bibeholdelsen af en klar bestemmelse om centralbankens (Narodowy Bank Polski — den polske nationalbank) gennemsnitskurs, som ikke giver anledning til at erstatte det tilsidesatte indhold med nogen anden bestemmelse [...], resulterer i genoprettelsen af den formelle balance mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende, selv om dette ændrer indholdet af vilkåret, som vedrører forbrugerens opfyldelse af sin forpligtelse, på en måde, som er til fordel for denne?
- 3) Skal artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i [direktiv 93/13], fortolkes således, at selv i de situationer, hvor der fra lovgivers side er iværksat foranstaltninger, som skal forhindre anvendelsen af urimelige kontraktvilkår, som det, der er omhandlet i hovedsagen, idet der er indført bestemmelser, som pålægger banker en forpligtelse til specifikt at beskrive metoden og fristerne for fastlæggelsen af vekselkurs, kreditbeløb, hovedstol og renter, samt reglerne for, hvorledes omregning af udbetalings- og tilbagebetalingsvalutaen for lånet beregnes, er den offentlige interesse til hinder for, at det fastslås, at kun dele af indholdet i det omhandlede kontraktvilkår er urimelige som beskrevet under spørgsmål 2?

- 4) Skal tilsidesættelsen af en bindende aftale som omhandlet i artikel 6, stk. 1, [direktiv 93/13], som følge af, at der ses bort fra de urimelige kontraktvilkår, som omhandlet i direktivets artikel 2, litra a), sammenholdt med artikel 3, forstås således, at der herved er tale om en sanktion, der er et resultat af en retsstiftende afgørelse truffet af en retsinstans efter udtrykkelig anmodning fra en forbruger med virkning fra det øjeblik aftalen blev indgået, dvs. *ex tunc*, og at forbrugernes og den erhvervsdrivendes erstatningskrav kan kræves udbetalt, når rettens afgørelse bliver endelig?
- 5) Skal artikel 6, stk. 1, i [direktiv 93/13], sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 30. marts 2010 (EUT 2010, C 83, s. 389) fortolkes således, at bestemmelsen pålægger den nationale ret en forpligtelse til at belære forbrugeren, der har nedlagt påstand om tilsidesættelse af aftalen i forbindelse med, at urimelige kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, om de retlige konsekvenser af en sådan påstand, herunder mulige erstatningskrav fra den erhvervsdrivende (banken), selv om disse ikke er fremsat under sagen, og endnu ikke fastslåede erstatningskrav, selv i situationer, hvor forbrugeren er repræsenteret ved en advokat?

(¹) EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 23. januar 2020 — Biofa AG mod Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

(Sag C-29/20)

(2020/C 191/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biofa AG

Sagsøgt: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Præjudicielt spørgsmål

Er det med godkendelsen af et aktivstof ved en gennemførelsesforordning i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a) i forordning (EU) 528/2012 (¹) bindende fastsat for en retssag i en medlemsstat, at det stof, der ligger til grund for godkendelsen, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 528/2012 er bestemt til at virke på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning, eller påhviler de faktiske konstateringer af, om betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 528/2012 er opfyldt, den domstol i medlemsstaten, som skal træffe afgørelse i sagen, også efter udstedelse af en gennemførelsesforordning?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT 2012, L 167, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 29. januar 2020 — E mod Finanzamt N

(Sag C-45/20)

(2020/C 191/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Sagsøgt: Finanzamt N

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 168, litra a), sammenholdt med artikel 167 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem til hinder for en national retspraksis, hvorefter retten til fradrag af indgående moms er udelukket i de tilfælde, hvor der er frihed til at vælge, hvortil en transaktion skal henføres, hvis der inden udløbet af den lovbestemte frist for indlevering af den årlige momsangivelse ikke er afgivet en beslutning om henførslen, som er tydelig for afgiftsmyndigheden?
- 2) Er artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem til hinder for en national retspraksis, hvorefter det er underforstået, at der sker henførsel til det private område, eller hvor der består en sådan formodning, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige indikationer for en henførsel til erhvervsdelen?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 29. januar 2020 —
Z mod Finanzamt G**

(Sag C-46/20)

(2020/C 191/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Z

Sagsøgt: Finanzamt G

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 168, litra a), sammenholdt med artikel 167 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem til hinder for en national retspraksis, hvorefter retten til fradrag af indgående moms er udelukket i de tilfælde, hvor der er frihed til at vælge, hvortil en transaktion skal henføres, hvis der inden udløbet af den lovbestemte frist for indlevering af den årlige momsangivelse ikke er afgivet en beslutning om henførslen, som er tydelig for afgiftsmyndigheden?
- 2) Er artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112 til hinder for en national retspraksis, hvorefter det er underforstået, at der sker henførsel til det private område henholdsvis der består en sådan formodning, hvis der ikke foreligger tilstrækkelige indikationer for en henførsel til erhvervsdelen?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28. januar 2020 — UAB »P« mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Białymstoku

(Sag C-48/20)

(2020/C 191/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »P«

Sagsøgt: Dyrektorowi Izby Skarbowej w Białymstoku

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse som artikel 108, stk. 1, i Ustawa o podatku od towarów i usług (lov om afgift på varer og tjenesteydelser) af 11. marts 2004⁽²⁾, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, på moms, der ukorrekt er anført på en faktura af en afgiftspligtig person, der handler i god tro, når:

- den afgiftspligtige persons adfærd ikke udgjorde afgiftssvig, men var resultatet af en urigtig fortolkning af retsreglerne hos de parter, der var involveret i transaktionen, baseret på afgiftsmyndighedernes fortolkning og på sædvanlig praksis på området på tidspunktet for transaktionen, som gjorde, at det med urette blev lagt til grund, at udstederen foretog en levering af varer, selv om den pågældende faktisk leverede en ydelse, der havde karakter af en finansiel formidlingstjeneste, der er fritaget for moms, og
- modtageren af fakturaen med ukorrekt anført moms ville have haft ret til at kræve momsen refunderet, hvis transaktionen var blevet korrekt faktureret af den afgiftspligtige person, der faktisk foretog leveringen af varer til modtageren?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347 s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. af 2011, nr. 177, position 1054, som ændret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (Polen) den 31. januar 2020 — Ministerstwo Sprawiedliwości mod R.G.

(Sag C-55/20)

(2020/C 191/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie

Parter i hovedsagen

Appellant: Ministerstwo Sprawiedliwości

Appelindstævnt: R.G.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder bestemmelserne i kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾ (herefter: »tjenesteydelsesdirektivet«), herunder artikel 10, stk. 6, anvendelse på undersøgelser af disciplinæransvaret for advokater (advokater) og udenlandske advokater, som er optaget i advokatsamfundet, hvorunder advokater kan idømmes bøde, få suspenderet deres erhvervsvirksomhed eller blive ekskluderet fra advokatsamfundet, og hvor udenlandske advokater særligt kan idømmes bøde, blive suspenderet fra at yde juridisk bistand i Republikken Polen eller få et forbud mod at yde juridisk bistand i Republikken Polen? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, finder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: »chartret«), herunder artikel 47, da anvendelse på sådanne sager, som føres ved advokatnævnet, hvis afgørelser ikke kan appelleres til de nationale domstole eller hvor sådanne afgørelser kun undtagelsesvis kan appelleres, hvilket vil være i form en kassationsanke til Sąd Najwyższy (den øverste domstol), herunder i tilfælde, hvor samtlige relevante forhold vedrører en enkelt medlemsstat?
- 2) I sager som den, der er nævnt i det første spørgsmål, hvor det organ, der i henhold til national ret har kompetence til at tage stilling til en kassationsanke iværksat til prøvelse af afgørelser eller kendelser truffet af advokatnævnet eller appel til prøvelse afslag på iværksættelse af en sådan kassationsanke, ikke er en uafhængig og upartisk domstol, som omhandlet i chartrets artikel 47, som følge af Sąd Najwyższys (øverste domstol) afgørelse af 5. december 2019, sagsnummer III PO 7/18, er det da nødvendigt at se bort fra de nationale bestemmelser, der fastlægger kompetencen for et sådant organ, og har advokatnævnet pligt til at henvise en sådan kassationsanke vedrørende et retsspørgsmål til den retsinstans, som ville være kompetent, hvis de førnævnte bestemmelser ikke forhindrede det?
- 3) I sager som den, der er nævnt i det første spørgsmål, hvor der ifølge advokatnævnets praksis hverken kan iværksættes kassationsanke til prøvelse af dette nævns afgørelser eller kendelser af Prokuratorowi Generalnemu (generalstatsadvokat) eller af Rzecznikowi Praw Obywatelskich (ombudsmand) er denne praksis da:
 - a) i modstrid med Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol) retspraksis, som følger af afgørelse af 27. november 2019, der blev afsagt af syv dommere, sagsnummer II DSI 67/18, dvs. det organ, som i overensstemmelse med gældende national ret er kompetent til at behandle appeller til prøvelse af afslag på at iværksætte kassationsanke, men som af advokatnævnet, og i overensstemmelse med afgørelse truffet af Sąd Najwyższy (øverste domstol) den 5. december 2019, sagsnummer III PO 7/18, ikke kan anses for at være en uafhængig og upartisk domstol, som omhandlet i chartrets artikel 47,
 - b) i overensstemmelse med den retspraksis, som tidligere er kommet til udtryk af Izba Karna Sądu Najwyższego (afdelingen for straffesager ved den øverste domstol), dvs. et domstolsorgan, som ville være kompetent til at behandle en sådan appel, hvis ikke de førnævnte bestemmelser var til hinder herfor,kan (eller bør) advokatnævnet da se bort fra den retspraksis, som Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol) har givet udtryk for?
- 4) Hvis der i en sag, som den, der er omtalt i det tredje spørgsmål, er indgivet en appel til et af advokatnævnet af justitsministeren, og:
 - a) en af de faktorer, som Sąd Najwyższy (øverste domstol) udtalte sig om i afgørelse af 5. december 2019, sagsnummer III PO 7/18, og som også er advokatnævnets vurdering, som begrundet antagelsen om, at Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol), dvs. det organ, der er nævnt i spørgsmål 3a, ikke er en uafhængig og upartisk domstol, som omhandlet i chartrets artikel 47, foreligger, nemlig den udøvende magts indflydelse, herunder justitsministerens, på afdelingens sammensætning,

- b) Prokuratora Generalnego (generalstatsadvokaten), som — i overensstemmelse med Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol) retspraksis, dvs. det organ, der er nævnt i spørgsmål 3a — skulle have ret til at iværksætte kassationsanke vedrørende et retsspørgsmål til prøvelse af en kendelse afsagt efter appel, mens det efter Izba Karna Sądu Najwyższego (afdelingen for straffesager ved den øverste domstol) stillingstagen, dvs. den retsinstans, der er nævnt i spørgsmål 3b, og i overensstemmelse med advokatnævnets praksis, ikke har kompetence til at iværksætte en sådan kassationsanke, idet denne kompetence i henhold til loven er tillagt justitsministeren,

bør advokatnævnet da udsætte sagen uden at træffe afgørelse, hvis dette er den eneste måde, hvorpå man kan efterleve chartrets artikel 47, og i særdeleshed undgå indblanding fra et organ, som ikke er uafhængigt og upartisk, som omhandlet i denne artikel?

(¹) EUT 2006, L 376, s. 36.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 4. februar 2020 —
K mod Finanzamt Linz**

(Sag C-58/20)

(2020/C 191/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K

Sagsøgt: Finanzamt Linz

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF (¹) fortolkes således, at begrebet »forvaltning af investeringsforeninger« også omfatter de skatte- og afgiftsmæssige opgaver, som forvaltningsselskabet har overdraget tredjemand, og som består i at sikre, at deltagerens indtægter fra fonden beskattes i overensstemmelse med loven?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzgericht (Østrig) den 4. februar 2020 —
DBKAG mod Finanzamt Linz**

(Sag C-59/20)

(2020/C 191/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DBKAG

Sagsøgt: Finanzamt Linz

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at begrebet »forvaltning af investeringsforeninger« for så vidt angår den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse også omfatter tildeling af brugsretten til en specialsoftware udviklet specielt til forvaltning af investeringsforeninger fra en licensgiver, som er tredjemand, til et kapitalinvesteringselskab, når denne specialsoftware som i hovedsagen udelukkende bruges til at udføre specifikke og væsentlige aktiviteter i forbindelse med forvaltning af investeringsforeninger, men opereres på kapitalinvesteringselskabets infrastruktur og kun kan opfylde sine funktioner ved kapitalinvesteringselskabets medvirken og under løbende anvendelse af markedsdata, som kapitalinvesteringselskabet stiller til rådighed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 13. februar 2020 — ZM som kurator for Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH mod E. A. Frerichs

(Sag C-73/20)

(2020/C 191/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: ZM som kurator for Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH

Revisionsindstævnt: E. A. Frerichs

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000⁽¹⁾ af 29. maj 2000 om insolvensbehandling og artikel 12, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁽²⁾ af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) fortolkes således, at den lovgivning, der i henhold til sidstnævnte forordning finder anvendelse på en kontrakt, også er afgørende for den betaling, som en tredjemand yder til opfyldelse af en betalingsforpligtelse, der ifølge kontrakten påhviler en af kontraktens parter?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 160, s. 1, berigtiget i EUT 2014, L 350, s. 15.

⁽²⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 27. februar 2020 — RC mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-103/20)

(2020/C 191/13)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RC

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF, 43 EF og 56 EF til hinder for en medlemsstats lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter avancer ved overdragelse af en fast ejendom beliggende i en medlemsstat automatisk undergives en forskellig skattemæssig behandling, når overdragelsen foretages af en person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, end den, der for samme transaktionstype anvendes på avancer, som realiseres af en person, der er hjemmehørende i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende, men som omfatter muligheden for, at en ikke-hjemmehørende skattepligtig person kan vælge at blive beskattet på samme måde som en hjemmehørende skattepligtig person?
- 2) Navnlige, er de nævnte EU-retlige bestemmelser til hinder for en sameksistens af:
 - i) en regel, hvorefter en speciel skattesats på 28 % finder anvendelse på ejendomsavancer, som realiseres af ikke-hjemmehørende personer,
 - ii) en regel, hvorefter det samlede nettobeløb vedrørende avancer, som realiseres i løbet af året, med hensyn til overdragelser foretaget af en hjemmehørende person, kun medregnes med 50 % af værdien,
 - iii) og en regel, hvorefter personer, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat kan vælge beskatning i henhold til de generelle skattesatser, som finder anvendelse for hjemmehørende personer (i stedet for den specielle skattesats, som finder anvendelse for ikke-hjemmehørende personer) på betingelse af, at al indkomst lægges sammen, herunder indkomst, som er oppebåret i og uden for den nævnte medlemsstat på samme vilkår, som gælder for hjemmehørende personer?
- 3) Det vil sige, er EU-rettens bestemmelser til hinder for, at en ikke-hjemmehørende person skal vælge mellem
 - i) beskatning med en sats på 100 % i henhold til den specielle skattesats eller
 - ii) beskatning med en sats på 50 % i lighed med hjemmehørende personer i henhold til de skattesatser, som finder anvendelse for hjemmehørende personer på betingelse af, at al indkomst medregnes på de samme vilkår, som gælder for hjemmehørende personer?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg
(Luxembourg) den 9. marts 2020 — XI mod Caisse pour l'avenir des enfants**

(Sag C-129/20)

(2020/C 191/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XI

Sagsøgt: Caisse pour l'avenir des enfants

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 1, stk. 1 og 2, § 2, stk. 1, og § 2, stk. 3, litra b), i rammeaftalen vedrørende forældreorlov, der den 14. december 1995 blev indgået mellem de generelle tværfaglige organisationer UNICE, CEEP og EFS, og som er gennemført ved Rådets direktiv 96/34/EF⁽¹⁾ af 3. juni 1996 om rammeaftalen vedrørende forældreorlov (De Europæiske Fællesskabers Tidende, L 145 af 19.6.1996, s. 4), fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret såsom artikel 29a i den ændrede lov af 16. april 1979 om den almindelige vedtægt for statstjenestemænd i den seneste affattelse, der følger af lov af 22. december 2006 (Mémorial (lovtidende), A, 2006, nr. 242, s. 4838), hvorefter tildelingen af forældreorlov er underlagt to betingelser, nemlig at arbejdstageren for det første har haft lovlig beskæftigelse på en arbejdsplads og i den egenskab har været tilknyttet socialsikringssystemet uden afbrydelse i mindst 12 sammenhængende måneder umiddelbart forud for påbegyndelsen af forældreorloven, og at arbejdstageren for det andet har lovlig beskæftigelse på en arbejdsplads og i den egenskab er tilknyttet socialsikringssystemet på tidspunktet for fødslen eller modtagelsen af det eller de børn, der skal adopteres, idet opfyldelsen af denne anden betingelse er et krav, selv om fødslen eller modtagelsen har fundet sted mere end 12 måneder før påbegyndelsen af forældreorloven?

⁽¹⁾ EFT 1996, L 145, s. 4.

RET TEN

Rettens dom af 2. april 2020 — Isigny — Sainte Mère mod EUIPO (Formen på en forgyldt beholder med en bølge)

(Sag T-546/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke – formen på en forgyldt beholder med en bølge – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg)

(2020/C 191/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Isigny — Sainte Mère (Isigny-sur-Mer, Frankrig) (ved advokat D. Mallo Saint-Jalmes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1513/2018-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en forgyldt beholder med en bølge, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Isigny — Sainte Mère betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Rettens kendelse af 26. marts 2020 — AF mod FRA

(Sag T-31/19) ⁽¹⁾

(Annulations- og erstatningssøgsmål – personalesag – midlertidigt ansatte – kontrakt på ubestemt tid – stilling som administrator i egenskab af politisk rådgiver i lønklasse AD 12 – indplacering i stillingstypen »administrator« – vedtægten af 2014 – ingen ret til omklassificering til en højere lønklasse – omklassificeringen 2017 – afslag på at tage sagsøgeren i betragtning med henblik på dennes omklassificering til lønklasse AD 13 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2020/C 191/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AF (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (ved M. O'Flaherty, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af FRA's afgørelse af 9. maj 2018 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over midlertidigt ansatte, som foreslås med henblik på omklassificeringen til lønklasse AD 13 i forbindelse med omklassificeringen 2017, dels om tildeling af erstatning for det tab, som han angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af de af AF afholdte omkostninger.
- 3) AF bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 103 af 18.3.2019.

Rettens kendelse af 9. marts 2020 — Cypern mod EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion)

(Sag T-60/19) (¹)

(EU-varemærker – annullation af det til grund for ugyldighedsbegæringen liggende varemærke – uforment at træffe afgørelse)

(2020/C 191/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Filotas Bellas & Yios AE (Alexendrea, Grækenland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2296/2017-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Republikken Cypern og Filotas Bellas & Yios.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Republikken Cypern betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 112 af 25.3.2019.

Rettens kendelse af 31. marts 2020 — AP mod EIF(Sag T-155/19) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål – personalesag – ansatte i EIF – ansats indgivelse af sin opsigelse af personlige grunde – orlov på grund af alvorlig sygdom, der var påbegyndt før den dato for ansættelseskontraktens ophør, som den ansatte havde valgt – ansøgning om tilbagetrækning af opsigelsen efter den dato for ansættelseskontraktens ophør, som den ansatte havde valgt – EIF's afslag på at acceptere tilbagetrækningen af opsigelsen med tilbagevirkende kraft – udsættelse af datoen for ansættelseskontraktens ophør som følge af sygeorloven – anvendeligheden af artikel 33 i vedtægten for de ansatte i EIF – åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)

(2020/C 191/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AP (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsfond (EIF) (ved M. Leander, N. Panayotopoulos og F. Dascalescu, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P-E. Partsch og T. Evans)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50 a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand for det første om annullation af EIF's skrivelser af 30. august 2018 og af 3. oktober 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 20. juni 2018, for det andet om, at EIF tilpligtes at betale sagsøgeren de fordele, der er anført i artikel 33 i vedtægten for de ansatte i EIF, og for det tredje om erstatning af det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsfond (EIF) frifindes, da søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) AP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Rettens kendelse af 23. marts 2020 — Highgate Capital Management mod Kommissionen(Sag T-280/19) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – statsstøtte – klage – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)

(2020/C 191/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Highgate Capital Management LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat M. Struys)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, A. Bouchagiar og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afvisning af en klage vedrørende den hævdede ulovlige statsstøtte, som blev ydet til Eurobank Ergasias gennem erhvervelsen af Piraeus Bank Bulgaria (SA.53105), hvilken afvisning angiveligt var indeholdt i skrivelsen af 8. marts 2019 fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence og i den offentlige erklæring af 20. marts fra kommissæren med ansvar for konkurrence.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Den græske finansielle stabilitetsfonds anmodning om intervention.
- 3) Highgate Capital Management LLP betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, med undtagelse af omkostningerne forbundet med anmodningen om intervention.
- 4) Den græske finansielle stabilitetsfond bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens kendelse af 2. april 2020 — Gerber mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-326/2019) (¹)

(Annullationssøgsmål – Den Europæiske Unions toldområde – forordning (EU) 2019/474 – direktiv (EU) 2019/475 – medtagelse af kommunen Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen – ikke individuelt berørt – frifindelse)

(2020/C 191/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tibor Gerber (Campione d'Italia, Italien) (ved advokat N. Amadei)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og C. Biz, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Lo Monaco og E. Ambrosini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt for det første i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/474 af 19. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2019, L 83, s. 38) for så vidt angår den del, der vedrører medtagelsen af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde, for det andet i henhold til artikel 264 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF (EUT 2019, L 83, s. 42) ikke har nogen virkning, og for det tredje i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på udsættelse af gennemførelsen af forordning 2019/474, direktiv 2019/475 og enhver anden gennemførelsesforanstaltning, der er knyttet hertil.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende de anmodninger om intervention, der er fremsat af Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik.
- 3) Tibor Gerber bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet og Rådet afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Kommissionen og Den Italienske Republik bærer deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 15.7.2019.

Rettens kendelse af 31. marts 2020 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-499/19) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – sygeorlov – negativ udtalelse fra lægetjenesten – ændring i det personaleadministrative it-system – retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – akter, som ikke er bebyrdende – den administrative procedure ulovlig – klage indgivet eller søgsmål anlagt for tidligt – afvisning)

(2020/C 191/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZU (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved R. Spac og S. Marquardt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EU-Udenrigstjenestens angivelige afgørelser af 31. august 2018 og af 10. januar 2019, samt af Europa-Kommissionens skrivelse af 30. august 2018 om nedsættelse af sagsøgerens sygeorlov og, om fornødent, af Kommissionens afgørelse af 1. april 2019 om afslag på sagsøgerens klage af 30. november 2018 over den nævnte skrivelse og over en eventuel efterfølgende skrivelse om at nedsætte hans årlige ferie med hans fravær fra den 28. til den 31. august 2018.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ZU betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 14.10.2019.

Rettens kendelse af 31. marts 2020 — Merly mod Parlamentet(Sag T-505/19) ⁽¹⁾**(Annulationssøgsmål – personalesag – akkrediteret parlamentarisk assistent – særlig orlov for børn født af en rugemor – svar på en anmodning om oplysninger – ingen bebyrdende akt – afvisning)**

(2020/C 191/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grégory Merly (Bruxelles, Belgien) (ved advokat T. Oeyen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Windisch og C. González Argüelles, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets angivelige afgørelse af 30. oktober 2018 om afslag på at give sagsøgeren en særlig orlov svarende til barselsorlov eller den særlige orlov, som adoptivforældre har ret til.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Grégory Merly betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 9.9.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. marts 2020 — Helsingin kaupunki mod Kommissionen

(Sag T-597/19 R)

(Særlige rettergangsformer – statsstøtte – afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2020/C 191/23)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Helsingin kaupunki (Finland) (ved advokat I. Aalto-Setälä)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Huttunen og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2019) 3152 final af 28. juni 2019 om statsstøtte SA.33846 (2015/C) (ex 2014/NN) (ex 2011/CP) ydet af Republikken Finland til Helsingin Bussiliikenne Oy.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Kendelse af 19. september 2019, Helsingin kaupunki mod Kommissionen (T- 597/19 R, ikke trykt i Sml.), ophæves.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om anmodningen om intervention fra Nobina Oy og fra Nobina AB samt om anmodningen om fortrolig behandling fra Helsingin kaupunki.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes, med undtagelse af de af Nobina Oy og Nobina AB afholdte omkostninger, idet disse selskaber bærer deres egne omkostninger vedrørende deres anmodninger om intervention i sagen om foreløbige forholdsregler.

Rettens kendelse af 6. marts 2020 — Nutravita mod EUIPO — Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.)**(Sag T-814/19) ⁽¹⁾****(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – ufornuddent at træffe afgørelse)****(2020/C 191/24)***Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Nutravita Ltd (Maidenhead, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne H. Dhondt og J. Cassiman)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO:* Pegaso Srl (Negrar, Italien)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. september 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 80/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pegaso Srl og Nutravita Ltd.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Nutravita Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

Sag anlagt den 20. februar 2020 — Gruppe Nymphenburg Consult mod EUIPO (Limbic® Types)**(Sag T-96/20)****(2020/C 191/25)***Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Limbic® Types — registreringsansøgning nr. 12 316 469

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. december 2019 af det Udvidede Appelkammer ved EUIPO (sag R 1276/2017-G)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 96 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. februar 2020 — IN mod EASME

(Sag T-119/20)

(2020/C 191/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IN (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af afgørelsen af 15. april 2019, truffet af den administrerende direktør for EASME i sin egenskab af myndighed med kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (herefter »ansættelsesmyndigheden«), om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt efter kontraktens udløb (den 30.4.2019).

- Annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2018, der blev afsluttet den 3. juni 2019.
- Om fornødent annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 15. november 2019 om afslag på sagsøgerens klage.
- EASME tilpligtes at betale erstatning for det lidte tab.
- EASME tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt og om tilsidesættelse af afgørelsen »EASME Policy for Management of employment contracts« af 4. februar 2019.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.
3. Tredje anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af legalitetsprincippet, om tilsidesættelse af en rimelig sagsbehandlingstid og af princippet om god forvaltning tillige med omsorgspligten.
5. Femte anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til påstanden om annulation af bedømmelsesrapporten.

Sagsøgeren har i øvrigt gjort gældende, at de ulovligheder, der er anført i forbindelse med annullationsanbringenderne, udgør et tilsvarende antal fejl begået af sagsøgte. Sagsøgeren har følgelig nedlagt påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der er foranlediget af de anfægtede afgørelser.

Sag anlagt den 27. februar 2020 — Frankrig mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag T-127/20)

(2020/C 191/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères og E. Leclerc, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den afgørelse, som ECHA's Klageudvalg traf den 17. december 2019 i de forenede sager A-003-2018, A-004-2018 og A-005-2018, hvorved de tre afgørelser, som ECHA traf den 21. december 2017 vedrørende stofvurderingen af aluminiumchlorid, basisk aluminiumchlorid og aluminiumsulfat, blev annulleret.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender om retlige fejl.

1. Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Klageudvalget begik en retlig fejl, idet det i den anfægtede afgørelse fastslog, at ECHA burde have taget hensyn til Schönholzer undersøgelsen (1997), selv om denne undersøgelse ikke var blevet fremlagt for ECHA under vurderingsproceduren. Til støtte herfor har sagsøgeren fremført følgende klagepunkter:

- det første klagepunkt vedrører tilsidesættelse af artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1)
 - det andet klagepunkt vedrører tilsidesættelse af forpligtelsen for producenter og importører af kemiske stoffer til at fremlægge alle relevante og tilgængelige oplysninger om farerne ved disse stoffer, hvilken forpligtelse udgør en af hjørnestenene i den beskyttelsesordning, der er indført med denne forordning
 - det tredje klagepunkt vedrører en utilstrækkelig prøvelse i ECHA's tre afgørelser i forbindelse med vurderingen af de pågældende stoffer.
2. Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Klageudvalget begik en retlig fejl, idet det i den anfægtede afgørelse støttede sig på en forkert fortolkning af Den Europæiske Unions Rets praksis, hvorefter ECHA med henblik på at påvise, at en anmodning om yderligere oplysninger om et stof er nødvendig, bl.a. skal godtgøre, at der er en realistisk mulighed for, at de ønskede oplysninger vil gøre det muligt at træffe bedre risikohåndteringsforanstaltninger.

Sag anlagt den 19. marts 2020 — BSH Hausgeräte mod EUIPO (Home Connect)

(Sag T-152/20)

(2020/C 191/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BSH Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ved advokat S. Biagosch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Home Connect — registreringsansøgning nr. 18 077 851

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. januar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1751/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 19. marts 2020 — Bachmann mod EUIPO (LIGHTYOGA)**(Sag T-153/20)**

(2020/C 191/29)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Tyskland) (ved advokat C. Weil)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket LIGHTYOGA — registreringsansøgning nr. 18 054 218*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. december 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2346/2019-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Klageren gives medhold.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. marts 2020 — Bachmann mod EUIPO (LICHTYOGA)**(Sag T-157/20)**

(2020/C 191/30)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Tyskland) (ved advokat C. Weil)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket LICHTYOGA — registreringsansøgning nr. 18 054 208

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. december 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2317/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Klageren gives medhold.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 20. marts 2020 — TrekStor mod EUIPO — Yuneec Europe (Breeze)

(Sag T-158/20)

(2020/C 191/31)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: TrekStor Ltd (Honkong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich og N. Achilles)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Yuneec Europe GmbH (Kaltenkirchen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: TrekStor Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Breeze — registreringsansøgning nr. 16 369 613

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. januar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 470/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. april 2020 — Isopix mod Parlamentet**(Sag T-163/20)**

(2020/C 191/32)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Isopix SA (Ixelles, Belgien) (ved advokaterne P. Van den Bulck og J. Fahner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse, meddelt ved skrivelse af 24. marts 2020, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at virksomhedens bud på udbud nr. COMM/DG/AWD/2019/854 ikke var blevet antaget, og at den af udbuddet omhandlede kontrakt var blevet tildelt en anden tilbudsgiver, annulleres i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Parlamentet tilpligtes at foretage en fornyet gennemgang af buddene. Subsidiært tilpligtes Parlamentet at betale erstatning til sagsøgeren for den skade, som er lidt som følge af en fortabt mulighed for at blive tildelt kontrakten, samt for de udgifter og omkostninger, der er foranlediget af deltagelsen i denne udbudsprocedure.
- Parlamentet tilpligtes at fremlægge analyserapporten vedrørende buddene.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgeren har gjort gældende, at de af Parlamentet fremsendte skrivelser ikke udgør en begrundelse i overensstemmelse med kravene i den generelle finansforordning med henvisning til, at skrivelserne hverken indeholder de relative kvalitative fordele ved det antagne bud, oplysninger om priskriteriet eller den endelige score, der blev tildelt sagsøgerens bud.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og af ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at virksomhedens bud, der blev udarbejdet særligt til visning på en skærm, i strid med udbudsbetingelserne blev vurderet på grundlag af en papirversion. Således blev en kritisk del af sagsmappen i strid med kravene om åbenhed og ligebehandling udelukket fra vurderingen.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu. Parlamentet har ifølge sagsøgeren tilsidesat forpligtelsen til at udvise omhu og kontrollere, hvorvidt de fotografer, hvis curricula vitæ var præsenteret i den vindende tilbudsgivers bud, havde givet deres samtykke til at arbejde i Bruxelles og Strasbourg.

4. Fjerde anbringende om, at Parlamentet anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at udelukke den valgte tilbudsgivers bud, selv om dette bud var uforeneligt med udvælgelseskriteriet om, at en tilbudsgiver råder over et hold med mindst 15 personer for delaftale 1 og med 12 personer for delaftale 2.

Sag anlagt den 20. marts 2020 — Creaton South-East Europe mod EUIPO — Henkel (CREATHERM)

(Sag T-168/20)

(2020/C 191/33)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Creaton South-East Europe Kft. (Lenti, Ungarn) (ved advokaterne J. Muijldermans og P. Maeyaert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Creaton South-East Europe Kft.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CREATHERM — registreringsansøgning nr. 17 481 011

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1090/2019-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og intervenienten bærer deres egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 23. marts 2020 — Marina Yachting Brand Management Company mod EUIPO — Industries Sportswear Company (MARINA YACHTING)

(Sag T-169/20)

(2020/C 191/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Marina Yachting Brand Management Company Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Industries Sportswear Company SRL (Venedig, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Marina Yachting Brand Management Company Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MARINA YACHTING — EU-varemærke nr. 11 111 317

Sagen for EUIPO: Tilbagekaldelse af indførelse i registret

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 252/2019-2 og R 253/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Industries Sportswear Company SRL, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 103, stk. 1, og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet

(Sag T-170/20)

(2020/C 191/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J. Teheux og J. Rikkens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 annulleres.
- Debetnota nr. 7000000069 af 22. januar 2020 til inddrivelse af 61 423,40 EUR annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 om inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb til parlamentarisk assistance og den hertil knyttede debetnota har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse, idet Europa-Parlamentets generalsekretærs argumenter er uklare, og idet det ikke angives, i hvilket omfang de indleverede dokumenter ikke udgør dokumentation for arbejde.
2. Det andet anbringende vedrører omvendning af bevisbyrden. Det er i denne forbindelse sagsøgerens opfattelse, at det ikke påhviler ham at bevise, at hans parlamentariske assistent har udført arbejde, men at det tværtimod påhviler Parlamentet at bevise det modsatte.
3. Det tredje anbringende vedrører et urigtigt skøn i den anfægtede afgørelse, idet de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af Europa-Parlamentets generalsekretær, er unøjagtige.
4. Det fjerde anbringende vedrører proportionalitetsprincippet, for så vidt som det beløb, der kræves af sagsøgeren, forudsætter, at den parlamentariske assistent aldrig skulle have arbejdet for sagsøgeren.

Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet

(Sag T-171/20)

(2020/C 191/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J. Teheux og J. Rikkers)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 annulleres.
- Debetnota nr. 7000000071 af 22. januar 2020 til inddrivelse af 27 241 EUR annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 om inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb til parlamentarisk assistance og den hertil knyttede debetnota har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse, idet Europa-Parlamentets generalsekretærs argumenter er uklare, og idet det ikke angives, i hvilket omfang de indleverede dokumenter ikke udgør dokumentation for arbejde.
 2. Det andet anbringende vedrører omvendning af bevisbyrden. Det er i denne forbindelse sagsøgerens opfattelse, at det ikke påhviler ham at bevise, at hans parlamentariske assistent har udført arbejde, men at det tværtimod påhviler Parlamentet at bevise det modsatte.
 3. Det tredje anbringende vedrører et urigtigt skøn i den anfægtede afgørelse, idet de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af Europa-Parlamentets generalsekretær, er unøjagtige.
 4. Det fjerde anbringende vedrører proportionalitetsprincippet, for så vidt som det beløb, der kræves af sagsøgeren, forudsætter, at den parlamentariske assistent kun skulle have arbejdet for sagsøgeren nogle dage.
-

Sag anlagt den 18. marts 2020 — Rochefort mod Parlamentet**(Sag T-172/20)**

(2020/C 191/37)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Robert Rochefort (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Stasi, J. Teheux og J. Rikkers)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 annulleres.
- Debetnota nr. 7000000019 af 22. januar 2020 til inddrivelse af 60 499,38 EUR annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 17. december 2019 om inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb til parlamentarisk assistance og den hertil knyttede debetnota har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse, idet Europa-Parlamentets generalsekretærs argumenter er uklare, og idet det ikke angives, i hvilket omfang de indleverede dokumenter ikke udgør dokumentation for arbejde.
2. Det andet anbringende vedrører omvendning af bevisbyrden. Det er i denne forbindelse sagsøgerens opfattelse, at det ikke påhviler ham at bevise, at hans parlamentariske assistent har udført arbejde, men at det tværtimod påhviler Parlamentet at bevise det modsatte.
3. Det tredje anbringende vedrører et urigtigt skøn i den anfægtede afgørelse, idet de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af Europa-Parlamentets generalsekretær, er unøjagtige.
4. Det fjerde anbringende vedrører proportionalitetsprincippet, for så vidt som det beløb, der kræves af sagsøgeren, forudsætter, at den parlamentariske assistent aldrig skulle have arbejdet for sagsøgeren.

Sag anlagt den 23. marts 2020 — Henry Cotton's Brand Management Company mod EUIPO — Industries Sportswear Company (Henry Cotton's)**(Sag T-173/20)**

(2020/C 191/38)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Henry Cotton's Brand Management Company Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne A. von Mühlendahl, C. Eckhardt og P. Böhrner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Industries Sportswear Company SRL (Venedig, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Marina Yachting Brand Management Company Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Henry Cotton's — EU-varemærke nr. 821 769 og nr. 2 580 728

Sagen for EUIPO: Tilbagekaldelse af indførelse i registret

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 254/2019-2 og R 255/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Industries Sportswear Company SRL, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 103, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. marts 2020 — Sam McKnight mod EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Sag T-176/20)

(2020/C 191/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sam McKnight Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sam McKnight Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket COOL GIRL — registreringsansøgning nr. 16 681 975

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. januar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 689/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og – såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen – intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. marts 2020 — Himmel mod EUIPO — Ramirez Monfort (Hispano Suiza)**(Sag T-177/20)**

(2020/C 191/40)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Erwin Leo Himmel (Walchwil, Schweiz) (ved advokat A. Gomoll)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gonzalo Andres Ramirez Monfort (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Gonzalo Andres Ramirez Monfort

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Hispano Suiza — registreringsansøgning nr. 16 389 397

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 67/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 46, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. april 2020 — Bavaria Weed mod EUIPO (BavariaWeed)**(Sag T-178/20)**

(2020/C 191/41)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Tyskland) (ved advokat J. Wolhändler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket BavariaWeed — registreringsansøgning nr. 17 997 323

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. januar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1458/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 31. marts 2020 — Griba mod CPVO (Stark Gugger)

(Sag T-181/20)

(2020/C 191/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlan, Italien) (ved advokat G. Würtenberger)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Oplysninger vedrørende sagen for EF-Sortsmyndigheden

Den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: Æblesorten Stark Gugger — EF-sortsbeskyttelse nr. 2011/1918

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. januar 2020 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 008/2018)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76 i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning (EU) 2100/94

- Tilsidesættelse af artikel 57, stk. 3, i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 75 i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 31. marts 2020 — Griba mod CPVO (Gala Perathoner)

(Sag T-182/20)

(2020/C 191/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlan, Italien) (ved advokat G. Würtenberger)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Oplysninger vedrørende sagen for EF-Sortsmyndigheden

Den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: Æblesorten Gala Perathoner — EF-sortsbeskyttelse nr. 2009/0353

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. januar 2020 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 004/2016)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76 i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 57, stk. 3, i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 75 i Rådets forordning (EU) 2100/94
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 7. april 2020 — Schneider mod EUIPO — Rath (Teslaplatte)

(Sag T-183/20)

(2020/C 191/44)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Christian Schneider (Leverkusen, Tyskland) (ved advokat R. Buttron)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Oliver Rath (Männedorf, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Christian Schneider

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Teslaplatte — registreringsansøgning nr. 11 222 155

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 247/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at den anden parts klage af 28. januar 2019 forkastes i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. marts 2020 — Tikal Marine Systems mod EUIPO — Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Sag T-185/20)

(2020/C 191/45)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ved advokat M. Mahnkopf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tikal Marine Systems GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Tikal Tef-Gel — EU-varemærke nr. 12 971 461

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. januar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2500/2018-4)

Påstande

- Annullationsafdelingens afgørelse af 28. november 2018 annulleres.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at det omtvistede varemærke er gyldigt.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. april 2020 — Chatwal mod EUIPO — Timehouse Capital (THE TIME)**(Sag T-186/20)**

(2020/C 191/46)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Chatwal Hotels & Resorts LLC (New York, New York, De Forenede Stater) (ved Solicitor N. Hine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Timehouse Capital GmbH (Grasbrunn, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Chatwal Hotels & Resorts LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket THE TIME — registreringsansøgning nr. 16 614 471

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2264/2018-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen forkastes.
- Den anfægtede ansøgning imødekommes.
- EUIPO og/eller den anden part tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. april 2020 — Davide Groppi mod EUIPO — Viabizzuno (Lamper)**(Sag T-187/20)**

(2020/C 191/47)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Davide Groppi Srl (Piacenza, Italien) (ved advokaterne F. Boscariol de Roberto, D. Capra og V. Malerba)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Viabizzuno Srl (Bentivoglio, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Davide Groppi Srl

Det omtvistede design: EF-design nr. 2 503 680-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 126/2019-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 6 og 25, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 6. april 2020 — Chiquita Brands mod EUIPO — Fyffes International (HOYA)**(Sag T-189/20)**

(2020/C 191/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Chiquita Brands LLC (Fort Lauderdale, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat W. Pors)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fyffes International Unlimited Company (Dublin, Irland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fyffes International Unlimited Company

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket HOYA i farverne gul, blå og sort — EU-varemærkeregistrering nr. 10 612 166

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. januar 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 962/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgerens begæring om fortabelse tages til følge i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af forbuddet mod reformatio in peius og af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. april 2020 — Almea mod EUIPO — Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Sag T-190/20)

(2020/C 191/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Almea Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved Solicitors R. Furneaux og E. Humphreys)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Almea Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Almea — registreringsansøgning nr. 14 030 126

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 246/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der træffes afgørelse vedrørende sagsomkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. april 2020 — Tikal Marine Systems mod EUIPO — Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Sag T-192/20)

(2020/C 191/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Tyskland) (ved advokat M. Mahnkopf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tikal Marine Systems GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Ultra Tef-Gel — EU-varemærke nr. 15 369 739

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. januar 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2499/2018-4)

Påstande

- Annullationsafdelingens afgørelse af 28. november 2018 annulleres.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at det omhandlede varemærke er gyldigt.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. april 2020 — Berebene mod EUIPO — Consorzio vino Chianti (GHISU)**(Sag T-201/20)**

(2020/C 191/51)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: Berebene Srl (Rom, Italien) (ved advokat A. Massimiani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Consorzio vino Chianti Classico (Radda in Chianti, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Berebene Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om det farvede EU-figurmærke GHISU — registreringsansøgning nr. 17 232 571

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 592/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Som følge heraf anordnes registrering af EU-figurmærket GHISU nr. 17 232 571 for også varerne i klasse 33 i Nice-klassifikationen.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med behandlingen af indsigelsessagen og klagesagen.

Anbringende

- Urigtig sammenligning af de omtvistede varemærker og urigtig samlet bedømmelse af risikoen for forveksling og urimelig fordel.

Sag anlagt den 9. april 2020 — JH mod Europol**(Sag T-208/20)**

(2020/C 191/52)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: JH (ved advokat M. Quaas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den foranstaltning, der blev truffet af sagsøgtes direktør den 2. april 2019, hvormed sagsøgeren med øjeblikkelig virkning blev frataget ledelsen af den organisatoriske enhed GDPT (personbeskyttelse) under afdelingen Governance Directorate ved Den Europæiske Politienhed (Europol), var ulovlig.
- Europol tilpligtes at betale sagsøgeren en efter rettens skøn passende erstatning for svie og smerte.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Tilsidesættelse af Europol's personalevedtægt

Sagsøgeren har anført, at betingelserne for den omtvistede disciplinære foranstaltning i henhold til Europol's personalevedtægt ikke forelå. Sagsøgte har sat sig ud over de gældende bestemmelser i personalevedtægten og forsøger (først) måneder senere at retfærdiggøre den trufne disciplinære foranstaltning med en tilbagevirkende afgørelse om forflyttelse og med henvisningen til en omorganisering.

2. Skade på sundheden og uarbejdsdygtighed

Sagsøgeren har derudover nedlagt påstand om erstatning for svie og smerte, da hans sundhed beviseligt har lidt skade som følge af den ulovlige foranstaltning og hans erhvervsudsigter er blevet umuliggjort derved.

Sag anlagt den 17. april 2020 — Gaz-System mod ACER

(Sag T-212/20)

(2020/C 191/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. (Warszawa, Polen) (ved advokaterne E. Buczkowska og M. Trepka)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse nr. A-006-2019 af 7. februar 2020 fra ACER's klagenævn annulleres.
- ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbart urigtig fortolkning af af artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2019/942⁽¹⁾, idet ACER's klagenævn undlod at foretage en fuldstændig efterprøvelse og kontrol af ACER's afgørelse nr. 10/2019. Denne ubegrundede selvbegrænsning, som ACER's klagenævn angiveligt havde foretaget, havde en direkte indvirkning på den anfægtede afgørelses dispositive del.

2. Andet anbringende om en fejl, idet det blev lagt til grund, at ACER ikke havde tilsidesat gennemsigtighedsprincippet i artikel 15 TEUF, artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 37, stk. 3, i forordning (EU) 2017/459 ⁽²⁾ og artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) 2019/942, selv om ACER i) vilkårligt ændrede de krav i forbindelse med kriterierne for de tekniske kvalitetskrav, som de bud der afgives, skal opfylde, og ii) helt fra begyndelsen valgte at gentage den procedure, der førte til valget af platformen, uden at angive nogen begrundelse hverken for denne ændring eller dette valg.
3. Tredje anbringende om en fejl, idet det blev lagt til grund, at ACER ikke havde tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved at opstille krav til casestudiet i opgave B(i) og B(ii) på en vilkårlig måde, som begunstigede platforme, der ikke havde opfyldt de grundlæggende krav på det tidspunkt, hvor buddene blev afgivet.
4. Fjerde anbringende om en fejl, idet det blev lagt til grund, at ACER ikke havde tilsidesat gennemsigtighedsprincippet i artikel 15 TEUF samt chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), ved at handle vilkårligt og ikke fremkomme med nogen forklaring med hensyn til kravene i casestudiet, hvilket påvirkede forberedelsen af buddene via platforme til kapacitetsreservation, førend de pågældende bud blev afgivet.
5. Femte anbringende om en fejl, idet det blev lagt til grund, at ACER's afgørelse nr. 10/2019 var behørigt begrundet og derfor ikke udgør en åbenlys tilsidesættelse af artikel 296 TEUF samt chartrets artikel 41, stk. 2, litra c), og artikel 47 på trods af, at den deri angivne begrundelse ikke gør det muligt at rekonstruere ACER's ræsonnement, som førte til valget af RBP-platformen og udgør en væsentlig hindring for sagsøgerens mulighed for at anfægte den pågældende afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5.6.2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EUT 2019, L 158, s. 22-53).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/459 af 16.3.2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning (EU) nr. 984/2013 (EUT 2017, L 72, s. 1-28).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA